

Hodnocení vedoucího diplomové práce Petry Pařenicové „Možnosti konzervace povrchu leštitelných vápenců“

Diplomová práce Petry Pařenicové se zaměřuje na téma, které úzce souviselo s praktickou diplomovou prací a které autorka práce volila tak, aby zpracování dané problematiky přispělo i k řešení jednoho z důležitých opatření v rámci zmíněné praktické diplomové práce. Problém výběru vhodného prostředku pro dlouhodobou ochranu povrchu leštitelných vápenců s přihlédnutím k vizuálním aspektům daného opatření se objevuje při restaurování leštitelných vápenců velmi často a dosavadní postupy využívající široké spektrum materiálů nejenže nebyly v odpovídající míře zkoumány, ale velmi často nevedou ani k uspokojivým výsledkům.

Autorka práce se v první fázi zaměřila na sumarizaci dostupné publikované literatury zabývající se specificky řešenou problematikou, přičemž se zaměřila především na specifika koroze daného typu vápence a současně na zveřejněné poznatky týkající se možnosti jejich ochrany. Ukázalo se, že navzdory velkému rozsahu zpracovaných textů se žádná z prací nevěnuje systematickému prozkoumání vlastností a účinku konzervačních prostředků pro ochranu povrchu leštitelných vápenců. Všechny získané informace jsou přehledně zpracovány v teoretické části diplomové práce.

V rámci experimentální části diplomové práce provedla autorka práce nejdříve základní zkoušky a výběr z poměrně široké škály prostředků používaných pro ošetření povrchu leštitelných vápenců. Do další části vlastního experimentu pak zařadila prostředky, u kterých byl splněn předpoklad, že by mohly splnit požadavky ochrany povrchu vápence a současně by bylo možné dosáhnout uspokojivého výsledku z hlediska výsledného vzhledu (lesk a barevnost kamene). Testované materiály zahrnovaly celou řadu prostředků na bázi přírodních makromolekulárních látek (tzv. tradiční materiály) i syntetických polymerů (tzv. moderní materiály) a dovolují tak srovnat velmi odlišné typy konzervačních prostředků. Zkoušky provedené v značném rozsahu byly zaměřeny nejen na základní vlastnosti testovaných prostředků a „okamžitý“ efekt po ošetření povrchu vápence, ale zejména na odolnost vůči stárnutí tedy na životnost daného opatření v dlouhodobém horizontu.

Pro hodnocení a srovnání jednotlivých testovaných materiálů využila autorka nejen současné možnosti laboratoře Katedry chemické technologie Fakulty restaurování, ale při přesném hodnocení optických vlastností spolupracovala i s Ústavem chemické technologie restaurování památek a VŠCHT Praha. Velké množství získaných výsledků a dat, o kterém svědčí i celkový rozsah diplomové práce, dokázala autorka srozumitelně seřadit, přiměřeným způsobem prezentovat a interpretovat. Výsledky práce byly využity s dobrým výsledkem nejen při realizaci praktické diplomové práce na reálném objektu, ale jsou prakticky využitelné i pro jiné objekty ze stejného typu horniny.

V některých částech teoretické i experimentální části práce se vyskytují menší formulační nejasnosti resp. chyby, které však nikterak významněji nesnižují úroveň diplomové práce a hlavně pak nemají vliv na zjištěné poznatky a řešení zadání práce.

Závěrem bych rád vyzvednul velmi odpovědný a samostatný přístup Petry Pařenicové v průběhu celé diplomové práce. Zadání práce bylo splněno v celém rozsahu.

Práci hodnotím **v ý b o r n ě**.

Litomyšl, 28.6.2011

Ing. Karol Bayer